TRIJE PRIJATELJI, EN SVET

Zgodba o prijateljstvu, jezikih in različnih navadah

Prijateljstvo nima meja!

Napisala in ilustrirala: Ingrid Škofic

Ingrid Škofic: Trije prijatelji, en svet

Zgodba o prijateljstvu, jezikih in različnih navadah

Ilustrirala: Ingrid Škofic

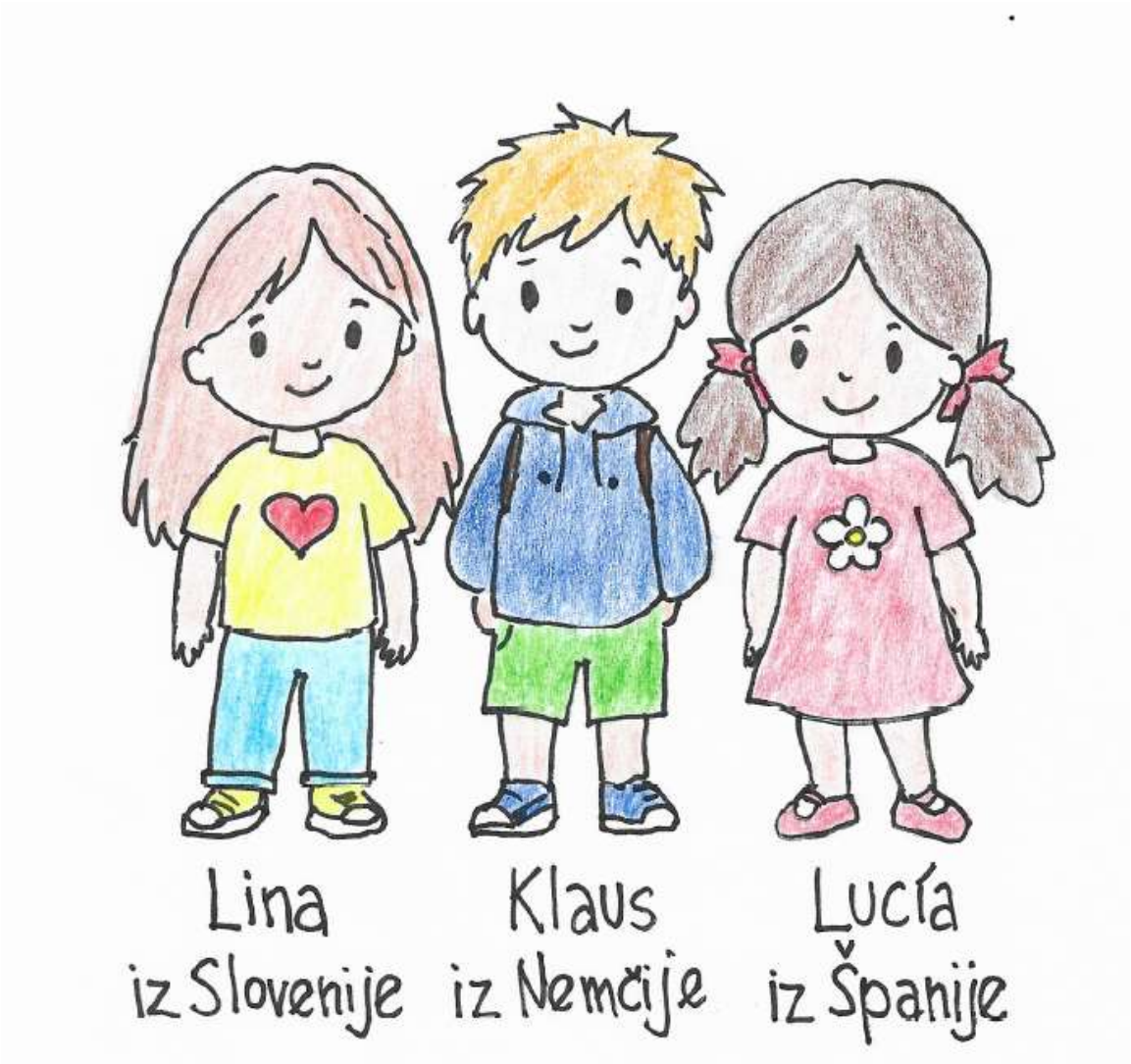
Založila: REALKA, Jasna Colnerič, s. p.

Lastine 2e, 3250 Rogaška Slatina

Leto izdaje: 2026

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani
COBISS.SI-ID 301203971
ISBN 978-961-97565-5-3 (PDF)

Lina, Klaus in Lucía živijo daleč drug od drugega, vsak v svoji deželi. Lina ima devet let in živi v Sloveniji, v majhni vasici sredi zelenih hribov. Najraje riše, pleza po drevesih in posluša babičine zgodbe o daljnih deželah. Klaus živi v nemški prestolnici, rad se igra z avtomobili, igra nogomet in se dopisuje s prijatelji širom sveta. Lucía je desetletna deklica z rjavimi lasmi in radovednimi očmi. Prihaja iz Španije. V šoli najrajši posluša o navadah ljudi v daljnih deželah, rada pa tudi zaigra na kitaro, ki ji jo je podaril dedek.

Lina, Klaus in Lucía so se srečali na mednarodnem taboru. Tako se je pričela njihova pustolovščina.

Vsak od njih je na tabor prinesel svoj kovček. V njem so stvari, ki veliko povedo o njihovih deželah. Le kaj se skriva v njih?

V Lininem kovčku je planika, ki jo spominja na prelepe planine, kamor zahaja z družino, med, ki ga tako rada namaže na kruh ali palačinko, lectarjevo srce, simbol Slovenije, ter idrijska čipka. Le-to ji je podarila prababica, ki je znala klekljati in zato je Lini ta spominek še posebej pri srcu.

V Klausovem kovčku se skrivajo knjiga, nogometna žoga, presta in majhen avto. Od vseh stvari mu je najljubša nogometna žoga. Za rojstni dan mu jo je podaril stric iz Münchna. Kupil jo je, ko je obiskal znameniti münchenski stadion.

Tudi Lucía je pokazala stvari iz svojega kovčka: pahljačo, pomarančo, kitaro in figurico plesalke flamenka. Ko odraste, si želi postati plesalka flamenka, rada bi nastopala na odrih, kjer bi plesala v prelepi dolgi rdeči obleki z belimi pikami.

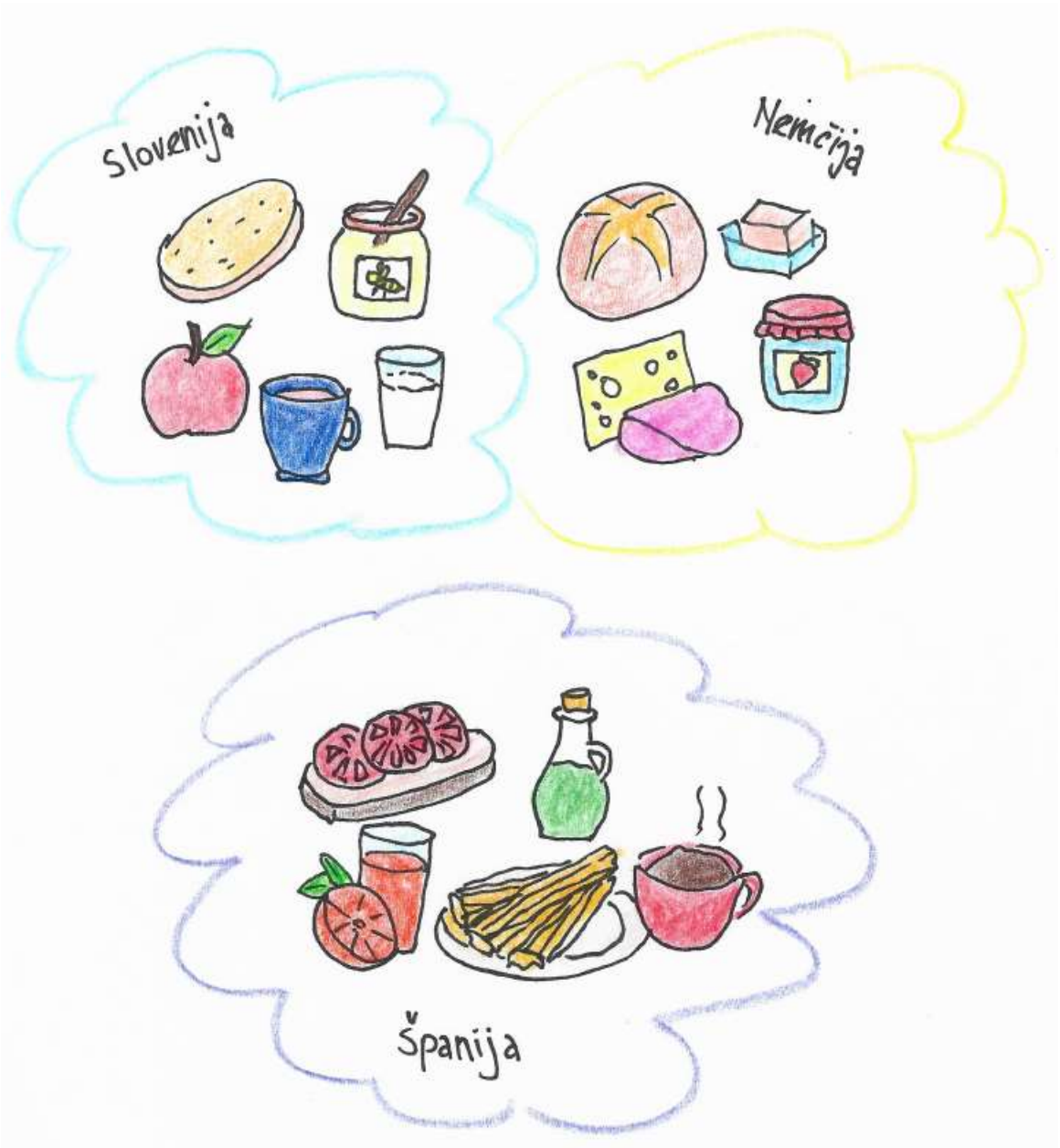

Otroci so kmalu ugotovili, da se njihovi jeziki in navade razlikujejo. Zajtrk je v vsaki državi malo drugačen.

Lina: »V Sloveniji pogosto jemo kruh, med in jabolko ter pijemo čaj ali mleko.«

Klaus: »V Nemčiji imamo radi žemljico z maslom in marmelado ali kruh s sirom in šunko.«

Lucía: »V Španiji pogosto jemo kruh s paradižnikom in olivnim oljem ali pa churrose s čokolado. Zraven pijemo sveže iztisnjen pomarančni sok.«

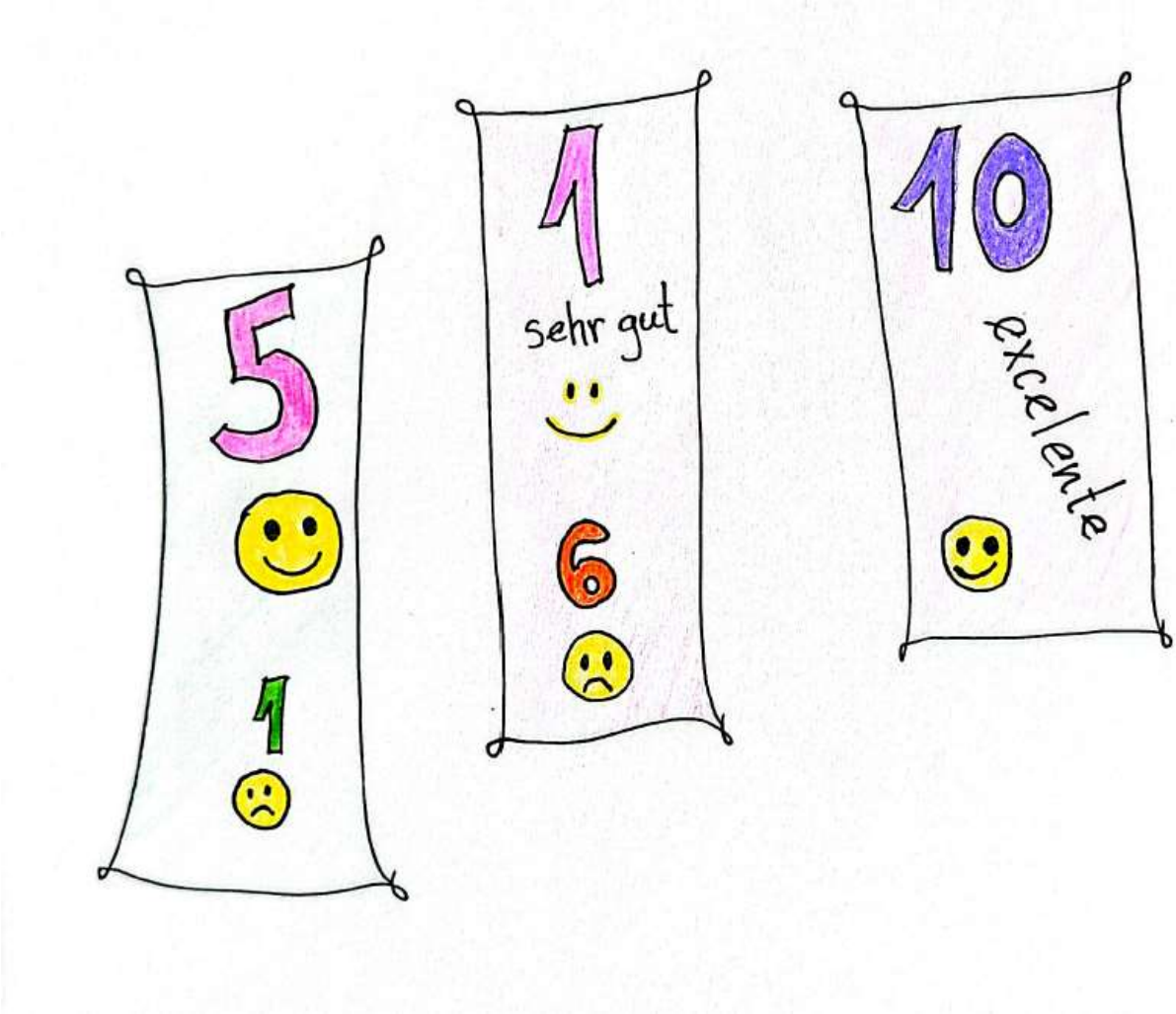

Šole so v vsaki državi urejene nekoliko drugače. V Sloveniji osnovna šola traja 9 let. V Nemčiji otroci običajno obiskujejo osnovno šolo *(Grundschule)* 4 leta. Nato nadaljujejo šolanje na različnih vrstah srednjih šol, na primer na *Mittelschule* ali *Gymnasium*.

V Španiji osnovna šola *(Educación Primaria)* traja 6 let. Nato otroci nadaljujejo šolanje v srednji šoli *(Educación Secundaria Obligatoria)*, ki traja 4 leta.

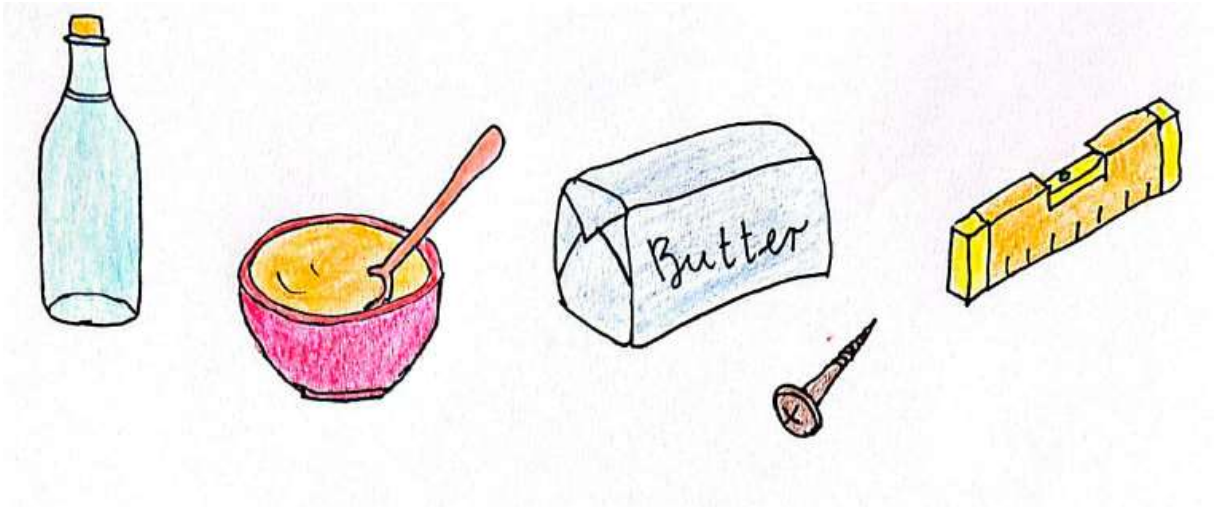
Ko so primerjali svoje šole, so ugotovili, da se ne razlikujejo samo po dolžini šolanja. Tudi ocenjevanje je v njihovih državah nekoliko drugačno. V Sloveniji je najboljša ocena 5. V Nemčiji je najboljša ocena 1. V Španiji pa imajo opisne ocene in številčne od 1 do 10 – najboljša ocena je 10.

Otroci so primerjali še nekaj besed. Lina se je takrat spomnila, da tudi sama pozna nekaj nemških besed, ki jih uporablja v vsakdanjem pogovoru. Dedek jo je naučil besede, ki so bolj povezane z delom in orodjem, babica pa besede, ki so povezane s kuhinjskimi stvarmi in opravili.

Pa se naučimo vsi skupaj nekaj besed:

NEMŠKO	POGOVORNO SLOVENSKO	KNJIŽNO SLOVENSKO
Schmarrn	šmorn	praženec
Butter	puter	maslo
Frühstück	fruštk	zajtrk
Mahlzeit	malca	malica, obrok
Zucker	cuker	sladkor
Flasche	flaša	steklenica
Suppe	župa	juha
Knödel	knedel	cmok
Bremse	bremza	zavora
Gas	gas	plin
Schraube	šrauf	vijak
Wasserwaage	vaservaga	vodna tehtnica, libela
Auspuff	auspuh	izpušna cev
Strick	štrik	vrv
Stall	štala	hlev

Lucía je z zanimanjem poslušala svoja nova prijatelja, vendar marsičesa ni razumela. Nato pa se ji je utrnila odlična ideja: poiskali bodo besede, ki so si v njihovih jezikih podobne! In uspelo jim je sestaviti precej dolg seznam:

SLOVENSKO	NEMŠKO	ŠPANSKO
čokolada	Schokolade	chocolate
torta	Torte	tarta
ananas	Ananas	ananás
gorila	Gorilla	gorila
tiger	Tiger	tigre
delfin	Delfin	delfín
krokodil	Krokodil	cocodrilo
kitara	Gitarre	guitarra
trobenta	Trompete	trompeta
telefon	Telefon	teléfono
park	Park	parque

Nekatere besede so bile podobne, druge pa čisto drugačne. Prav te so bile največji izziv! Seveda je bilo na začetku težko in se niso razumeli takoj. Vendar so z nasmehom in kretnjami vedno našli rešitev.

Učili so se drug od drugega.

Različni jeziki, iste prijateljske besede!

Od vsega učenja so otroci postali resnično lačni.

Kaj pa če bi nekaj skupaj skuhali?

Pogovarjali so se, kaj doma radi kuhajo. Lucía z mamico rada pripravi *gazpacho* – hladno paradižnikovo juho in *paello* z morskimi sadeži. Klaus z očetom pripravi *Wurst* – klobaso s kislim zeljem. Lina pa že sama zna pripraviti potico.

Čeprav ima vsaka država svoje jedi, so se odločili, da bodo skupaj skuhali čisto novo jed. Skupaj so bili odlična kuharska ekipa! Po skupnem kuhanju so se otroci še dolgo pogovarjali in smejali. Kmalu jih je čakala nova dogodivščina.

Naslednji dan na taboru so šli otroci raziskovat gozd. Strinjali so se, da je narava zelo lepa in raznolika.

Med sprehodom so opazovali drevesa, poslušali ptičje petje in odkrivali skrite kotičke gozda. Ko so se vrnili na tabor, so začeli pripovedovati o krajih, ki so jih obiskali doma. Ugotovili so, da so obiskali že veliko zanimivih krajev.

Ko so pripovedovali o svojih dogodivščinah, so ugotovili, da vsak od njih tudi svoj prosti čas preživlja nekoliko drugače.

Lina je povedala, da rada hodi v hribe in riše. Ko obišče babico, pa se najraje igra s tremi mucki.

Klaus obožuje nogomet. Trenira ga že od vrtca in nekoč bi rad postal poklicni nogometaš. Seveda ga zanimajo tudi avtomobili – med vsemi mu je najbolj všeč BMW.

Lucía pa je z navdušenjem pripovedovala o plesu. Rada tudi poje in igra kitaro.

Zvečer so se otroci pogovarjali o rojstnih dnevih. Klaus je povedal, da ga praznuje maja. Takrat povabi prijatelje. Skupaj igrajo nogomet in se veliko smejejo. Lucía je povedala, da praznuje julija z veliko torto in svečkami. Lina je dodala, da praznuje januarja, ko je v Sloveniji zelo mrzlo, zato se včasih lahko tudi sankajo.

Otroci so ugotovili, da rojstne dneve praznujejo v različnih mesecih. Zanimalo jih je, kako so meseci poimenovani v njihovih jezikih. Strinjali so se, da se bodo mesece zanesljivo vsi naučili, saj so njihova imena zelo podobna.

SLOVENŠČINA	NEMŠČINA	ŠPANŠČINA
januar	Januar	enero
februar	Februar	febrero
marec	März	marzo
april	April	abril
maj	Mai	mayo
junij	Juni	junio
julij	Juli	julio
avgust	August	agosto
september	September	septiembre
oktober	Oktober	octubre
november	November	noviembre
december	Dezember	diciembre

Pogovor je nanesel tudi na praznike in na to, kako jih praznujejo. Lina je povedala, da obožuje božično-novoletne praznike, ko v hiši zadiši po domačih piškotih. Ob veliki noči se pri njih na mizi znajdejo pisani pirhi, ki jih z veseljem barva. Klaus je navdušen nad pustom – za *Fasching* se zelo rad preobleče v različne kostume. Lucía pa je z iskrivimi očmi pripovedovala o sprevodu svetih treh kraljev, *Reyes Magos*. Zanimivo je, da v Španiji po tradiciji prav oni prinesejo darila pridnim otrokom.

Teden je minil, kot bi mignil. Njihov skupni čas na taboru se je počasi približeval koncu. Otroci so se spomnili vsega, kar so v teh dneh skupaj doživeli. Spoznali so, da se lahko veliko naučijo drug od drugega – tudi takrat, ko ne govorijo istega jezika.

Naj bo svet pol radovednih ljudi, novih doživetij in dobrih prijateljev. Naj nas različni jeziki in navade ne ločujejo, ampak povezujejo. Naša skupna dogodivščina se končuje, a naše prijateljstvo ostaja.

Prijateljstvo nima meja!